

opusdei.org

„Nikad ne prestajte raditi na vašem braku“

Emily Marcucci, diplomirala je na Harvardu iz Massachusettsa, u braku je 15 godina i ima 8 djece, govori o izazovima i radostima podizanja velike obitelji.

5.11.2015.

Recite nam nešto o sebi i svojoj obitelji. Čime se bavite vi, a čime vaš suprug?

Moj suprug, Michael Marcucci, je odvjetnik i partner u globalnoj odvjetničkoj firmi Jones Day s uredom u Bostonu. Ja sam kod kuće s naših 8 djece – Madeline, 14, John, 11, Theresa, 9, Josephine, 8, Anthony, 6, James, 4 i Thomas, 4 i Anne, 11 mjeseci.

Kada ste izlazili i upoznavali jedno drugo, kako ste pristupili temi obitelji? Jeste li planirali imati mnogo djece?

Mike i ja smo se susreli na fakultetu Sveučilišta Harvard i izlazili smo 6 mjeseci prije nego što smo se zaručili. Zaprošio me nedugo nakon što je diplomirao, a meni je ostala još jedna godina. Kratko razdoblje upoznavanja i mladenaštvo kada smo se zaručili, stavili su nas u jedinstvenu kategoriju. Dok smo izlazili i tijekom razdoblja zaruka, razgovarali smo o obostranoj želji da imamo veliku obitelj. Odrasla sam s

10 braće i sestara i voljela sam ljubav i privrženost koju sam dobivala od svakoga od njih. Mike je također odrastao u čvrsto povezanoj obitelji, on i njegove sestre i roditelji su vrlo bliski. Dakle, bili smo spremni od prvog dana braka biti otvoreni za toliko djece koliko nam Bog pošalje. Nismo planirali imati ovaj broj djece, to je bio dio Božjeg plana, a mi smo bili otvoreni za njega.

Bilo je korisno razgovarati o obitelji i našem krajnjem povjerenju u Boga prije početka braka. Dakle, počeli smo naš bračni život na istoj stranici. U našem slučaju, Bog nije dugo čekao da nas blagoslovi s djecom! Madeline je rođena prije naše prve godišnjice braka, a s našim drugim djetetom zatrudnjela sam kada je Madeline imala tek 9 mjeseci. Bili smo oduševljeni! Madeline nam je donijela toliku radost – nismo mogli dočekati da upoznamo naše drugo dijete. Međutim, naš sin Phillip rođen

je u 32. tjednu kao mrtvorodenče. Bili smo slomljeni. Kroz našu tugu, naš je brak ojačao. To nam je također malo otvorilo oči. Željeli smo veliku obitelj, ali smo također shvatili kroz naš gubitak da je svako dijete poseban dar od Boga i da nikome nije zajamčen broj djece koji žele ili planiraju. Ona su čuda od Boga u Njegovo vrijeme. Nakon gubitka Phillipa, Mike i ja smo još uvijek željeli veliku obitelj, ali smo počeli razmišljati o svakom djetetu kako je dolazilo, da bi bili zahvalni na čudu koje je svako dijete bilo i koje jest. Osim kada je Bog poslao blizance; tada smo morali razmišljati o dvoje djece odjednom!

Na temelju vašeg iskustva, kako biste opisali ulogu roditelja?

Posao roditelja je voditi svoju djecu da postanu odgovorne odrasle osobe. Roditelji su pozvani voljeti svako dijete bezuvjetno i pomoći svakom

djetetu ostvariti njegov puni potencijal. Njihova uloga, kao roditelja, je naučiti svako dijete što je dobro, a što loše i konačno pomoći im na njihovom putu prema raj.

Osim toga, roditelji moraju voljeti i poštovati slobodu svoje djece. Ova ravnoteža između učenja što je ispravno, a ujedno dopustiti im da učine pogreške, daje im prostora za rast u kreposti i konačno uči ih da budu sretni. Učenje kreposti, ili dobrih navika, najbolje se obavlja kroz primjer pa je zapravo i to odgovornost roditelja, da radi na njegovim ili njezinim ljudskim krepostima. Na taj način, nastojimo pokazati da „ljubav su djela, a ne slatke riječi“ kako je sv. Josemaria znao reći. Imamo te i druge nadahnjujuće misli na bijeloj ploči koja služi kao naš obiteljski „grafikon kućanskih poslova“ (vidi ispod)

8 djece više je od prosjeka kojeg parovi imaju u današnje doba. Je li teško biti majka toliko djece? Kako organizirate toliko kućanstvo?

Roditeljstvo je težak posao – imali jedno ili 16 djece! Dakle, da odgovorim na vaše pitanje – DA, apsolutno je teško biti majka toliko djece, ali više volim riječ „izazovno“. Mogu postojati različiti izazovi u odgoju većeg broja djece u odnosu na manji broj, ali također i dodatne povlastice. Više djece znači više ljudi koji mogu pomoći voditi kućanstvo.

Postoje određeni savjeti za organiziranje velike obitelji koje sam dobila od drugih roditelja, uključujući svoje roditelje koji imaju 11 djece. Prvo, duh služenja u obitelji je presudan tako da svatko zna da ima ulogu brinuti se o kući i jedan o drugom. Grafikon kućanskih poslova govori svakome što se od njih očekuje da učine. Imamo veliku

bijelu ploču u kuhinji na kojoj je izložen raspored za taj dan i tko ima koji posao. Trudimo se da bude zabavno, uostalom, zašto ne? Preko ljeta djeca se izmjenjuju u kuhanju obroka jednom tjedno. Starije dijete je u paru s mlađim djetetom. Tako su uzbuđeni zbog toga! Ja sam također – to znači slobodna večer za mene!

Biti roditelj bilo kojeg broja djece je izazov i zbog toga jer su (kao i svi mi) *radovi u tijeku*, neki više od drugih. Lako je biti frustriran s djecom s vremena na vrijeme; s više djece, više je prilika za frustracije s razlikom između toga tko su danas i tko smo mi, itekako ih odgajamo. Zato je toliko važno da imaju duh mrtvljenja i strpljenja u vezi organizacije kuće. Izvan produkcije „Sound of Music“, postoji nekoliko velikih domaćinstava koja rade s vojnom preciznošću cijelo vrijeme. Uvijek pomaže da zadržite smisao za humor, čak i za vrijeme, ili možda

posebno za vrijeme osobito izazovnih trenutaka.

Jedan od posljednjih savjeta za bilo koju mamu – čula sam to od prijateljice. Rekla je da je naučila „pobijediti svoju djecu“, što znači da se budi prije svih, popije šalicu kave, moli i planira svoj dan. Smatram da taj ranojutarnji ritual stavlja sve na svoje mjesto. Ponekad je teško probuditi se prije djece, ali taj dodatni napor može se učiniti za bolji dan.

Papa Franjo traži nas da upravo sada molimo puno za obitelj, kao i za brak. Što mislite s kojim se najvećim izazovom suočava obitelj danas?

Jedan od najvećih izazova s kojima se obitelji suočavaju danas, barem u SAD-u, je zauzeti stil života koji ostavlja malo vremena za razmišljanje. Trčimo s aktivnosti na aktivnost, ponekad na štetu

obiteljske večere – a zajednička obiteljska večera je posebno vrijeme za povezivanje. Opet, puno truda zahtijeva koordinirati svačiji raspored, ali biti zajedno za stolom daje nam priliku uživati u društvu jedni drugih i naučiti se dobro ponašati. Ponekad igramo igru za večerom pod nazivom „Usponi i padovi“. Idemo oko stola, osoba po osoba, govoreći ostalima svoje visoke i niske bodove toga dana. Čak i najmanji članovi obitelji mogu sudjelovati. Naša najmlađa, Anne, je toliko sretna kada svi zajedno sjedimo za stolom. Njezina radost je zarazna.

Kako pomažete svojoj djeci prihvatiti vjeru, naučiti kako moliti, razviti kršćanske navike, itd.?

Trudimo se uklopiti vjerske navike u našu svakodnevnu rutinu. Učimo djecu da izmole jutarnju molitvu,

blagoslov prije jela i molitve prije spavanja. Budući da su utkane u tkivo dana, postaju dio veće katoličke kulture naše obitelji. Sudjelujemo na nedjeljnoj misi kao obitelj i trudimo sudjelovati na mjesečnom euharistijskom klanjanju. Kada je moguće vodim djecu sa sobom i na dnevnu misu. Slavimo blagdane svetaca dječjih imena. Također potičemo djecu da čitaju o nama omiljenim svecima. Između rođendana i imendana uvijek postoji razlog za slavlje. Tijekom Došašća i Korizme imamo određene tradicije kojima pomažemo svakom djetetu da pripremi srce za to liturgijsko razdoblje. Konačno, imamo popis ljudi za koje molimo kao obitelj – ako je rođak bolestan ili član obitelji očekuje bebu. Sve te male navike dodanih molitvi – često potiču dobre trenutke učenja gdje se vjera djeci objašnjava u kontekstu. Cilj tih stvari je da budu prirodni dio našeg svakodnevnog života, a ne nešto što

se radi samo nedjeljom ili se na neki drugi način ograđuje od ostalog što radimo.

Imate li kakav savjet za mladence?

Da. Rekla bih mladencima da nikada ne prestanu raditi na tome da učine brak boljim i jačim svakog dana... svake godine! Brak zahtijeva potpuno predanje, ali ponekad su potrebni vrijeme i trud – više vremena i truda nego što mislite – da otkrijete najbolje načine da velikodušno dajete sebe svom supružniku. Ti načini mogu se mijenjati tijekom vremena i kako djeca odrastaju. Trebala bi biti dnevna briga naći načine kako se velikodušno dati svome supružniku.

Nakon što smo bili u braku otprilike deset godina, Mike i ja pohađali smo bračni tečaj nazvan „Bračna ljubav“. Kroz njega, susreli smo ostale parove koji su isto bili predani izgradnji snažnih brakova. Jedan par nas je

naučio konceptu koji podrazumijeva ono što ja mislim pod tim da se na braku treba svakodnevno raditi. Nazvali su ga učiniti „DTL“ ili Odluka da volimo drugu osobu svaki dan i na male načine. Ne zaljubljujemo se bez volje i intelekta. Odabrali smo voljeti osobu i možemo obnoviti tu odluku svaki dan čineći mala djela služenja za drugu osobu. Na primjer, ako treba iznijeti smeće, suprug može učiniti DTL tako da iznese smeće. Njegova supruga može učiniti DTL i popraviti glavu tuša bez da zatraži supruga da to učini. Jako je zabavno istaknuti svakodnevne DTL-e vašem supružniku. Ili nježno zatražiti nešto od svog bračnog druga kao „Dragi, možeš li učiniti DTL i donijeti mi čašu hladne vode.“

hr-hr/article/nikad-ne-prestajte-raditi-
na-vasem-braku/ (8.04.2026.)